

■ Erling Johansen kjente at sykkelsetet hans ga etter. I neste sekund så lå han på landeveien i Slovenia med knekt nakke og ille tilredt. Sound of Happiness-styrelederen forteller hvordan han opplevde sin nær-døden-opplevelse og veien tilbake.

Millimeter fra lammelse og død

KRISTIANSAND: - Skjev og funksjonell, det er mitt nye motto, gliser Erling Johansen.

Johansen er Sound of Happiness-styreleder, konsul for Latvia og forretningsmann og forteller om skadene etter en sykkelvelt i mai påførte han nakkebrudd.

Sykkelsetet ga etter. Refleksen for meg som er en mann på over 100 kilo var å reise meg brått opp, jeg har nok klem i bremsene og særlig på forhjulet og så har gaffelen på forhjulet med autolockout gitt etter og jeg ble slynget over sykkel og landet på hodet, sier Johansen.

Vi treffer han i lokalene til hjertebarnt Sound of Happiness. Han priser seg lykkelig over i det hele tatt å være i livet og at han ser ut til å slippe unna med en skjevhet i nakken.

- Jeg så engler og små barn i et kort lystglimt. Så var jeg tilbake igjen. Død, lammelse eller livsvarig smertemareritt var vel mest sannsynlig, men jeg har

hatt så englevakt at det er ikke til å tro og sykkelhjelmene har berg meg, reflekterer Johansen.

46-åringen skrur tiden tilbake for å fortelle hvordan han havnet med nakkebrudd i veibanen i Slovenia.

- Vi er tre kamerater som bestemte oss for å sykle distansen Budapest til Venezia på drøye 800 kilometer på terrengsykler på fem dager. Det skulle vi gjøre under paraplyen "Biking for Environment", sier Johansen.

For å komme i form til den fysiske utkeielsen så trente han gjennom vinteren og fikk satt sykkel på rulle foran et lerret i Sound of Happiness-lokalene. Her så han film og syklet etter endt arbeidsdag og med barna trygt i seng fra rundt kl 22 på kvelden og gjerne til langt på natt.

Uker før avreise ble han oppmerksom på at landeveis sykkel han hadde anskaffet var uegnet for lange deler av strekret på grunn av dårlige veibaner og asfalt og måtte derfor bytte ut

sykkelen han hadde blitt kjent med.

- Jeg fikk meg en terrengsykel med skikkelig dekk, men samtidig utstyr som jeg ikke ble hundre prosent komfortabel med innen avreise. Det tror jeg ble skjebnesvangert, sier Johansen.

Avreise var 1. mai og de tre kameratene Johansen, overlege/kirurg Odd Mjåland og Jan Brattås som er ingeniør og jobber med risikovurderingen dro til Budapest.

- Det er noe eget å komme til et nytt sted med sykkel under armen og sykle av gårde fra flyplassen. Det er en herlig frihet. Men nå vi startet så merket jeg at umbrako-nøkkelen som jeg hadde tapet til sykkel var borte, forteller Johansen i sin beskrivelse av reisen.

De tre kameratene nøy å være i gang med turen og hadde en finfin start på oppholdet i Budapest.

Men de tre hadde ikke kommet langt med syklingen i Ungarn før de fikk motstand på reisen.

Under en rast ved et serveringssted på landsbygda hadde de tre parkert sykkelen sine til en husvegg og gått inn i kafeen for å kjøpe seg en cola.

- En kvinne kom løpende og var aldeles rasende. Vi har senere fått vite at hun trodde vi var landeveisrøvere og hun kaste sykkelene våre ut på parkeringsplassen ved stedet. Når hun begynte å sparke i dem, så måtte vi stanse opptrinnet, men hun tilkalte politiet, erindrer 46-åringen.

Johansen gestikulerer ivrig når han skal illustrere opptrinnet, men fryser til. Nakkebruddet er overhodet ikke leget og han trenger et lite minutt for å gjenvinne konsentrasjonen.

Politiet ankom parkeringsplassen og snakket verken tysk eller engelsk. De tre kameratene, viss fantasi skal være livlig for å mistenke for landeveisrøveri, ble satt på glattcelle uten avhør eller tiltale.

- Etter syv timer måtte jeg dunke litt dører og forklare at norsk

SYKKELETET: Budapest til Venezia, drøye 800 kilometer, på sykkel var planen.

HELFIGUR: Det ble ikke spart på gipsen for å støtte nakken.

TURKAMENTER: Overlege og kirurg Odd Mjåland og ingeniør Jan Brattås.

HJEMME: Erling Johansen fremme på Kjevik.

LIKE FØR: Gruppen syklet for miljøet. Her like før ulykken.

GJENFORENT: Erling har fått besøk av kone, fire barn og overlege Mjåland.

SYKESENGA: Erling Johansen etter ulykken.

TILBAKE: A feste med Led Zeppelin-bassist John Paul Jones var skikkelig comeback.

og latvisk ambassade ville bli kontaktet om vi ikke slapp videre. De lukket nok muligheten for en uheldig episode og slapp oss av sted, men vi hadde mistet en god sykkel og måtte gi på, sier Johansen.

Dag to, søndagen, beskriver han som den reneste drømmen. Flott vær, nydelige omgivelser og mange mil tilbake. Det passet bra for å ta inn det tapte. Mandag morgen holdt de nemlig et foredrag i forbindelse med sitt sykkelprosjekt for miljøet og fikk nasjonal presse. Deretter bar det på sykkel igjen.

- Vi nærmet oss lunsjtider, like før kl 14 og dro opp tempoet litt-tegrann og jeg så på pulsklokken at den steg over det nivået vi lå på i marsjert men vi skulle snart stanse, forteller Johansen.

Dette er tidspunktet ulykken inntreffer og øyeblikkene sitter

klart i minnet hans:

Landskapet var vakkert og fargerikt. Dypgrønne skoger og gress. Sennepsgul åker. Fin temperatur og slake bakker. De nærmet seg byen Celje, men bebyggelsen var kun spredt og asfalten i denne delen av Slovenia var dårligere.

Erling hørte kneppelyder fra sykkelsetet og la seg sist av kompisene for å kjenne etter hva det kunne være. Men han droppet å stanse for umbrako-nøkkelen var uansett borte vekk. Han tenkte at det var litt slitasje, men kunne sikkert justeres med kompisene sitt verktøy i pausen.

Så knekker setet til den drøye hundre kilo tunge mannen. Han reiser seg opp. Gaffelen på forhjulet kneler og i forfjamselsen kniper han i bremsene og antagelig låser forhjulet.

Den store mannen fyker over

sykkelen og lander på hodet. Nakkevirvel C1 slås ned i kraniet og sprekker i tre deler. En del forskyver seg 8-9 millimeter, men ingen av delene slår ut nerver eller vitale funksjoner. Skaden har fagnavnet "Jefferson fracture".

- Jeg følte meg som Jefferson Airplan! Johansen er meget musikkinteressert og er rimelig happy med sin beskrivelse. Også en musikkkyndig med sans for ordspill, synes den sitter.

Etter å ha deiset i bakken og fått bevisstheten får han ropt på kameratene. De er der på 20-30 sekunder. Johansen kjenner at fingrer, tær og følelser er der. Men skulderen gjør fryktelig vondt. Og så kan han ikke bevege hodet. Nakken lyster ikke.

- Da skjønnte jeg at det var alvor.

Så gikk det slag i slag. Ambulans er raskt på stedet.

Johansen trekkes ut av veibanen. En meget risikabel handling med nakkebrudd involvert. Han fullroses imidlertid behandlingen.

- Jeg fikk topp og proff behandling hele veien. De skjønt alvor og Odd som er lege og var medsyklist var en nøkkel til at jeg er på beina.

Odd Mjåland fikk overbevist legene i Celje om at pasientens fysiske størrelse gjorde CT Scan nødvendig og takket være det ble omfanget av nakkeskaden avdekket på en måte som ikke var synlig på røntgenbildene. Han ble deretter overført til Ljubljana og universitetssykehuset.

Deretter ble det opprettet dialog med eksperter på Ullevål sykehus som bistod og deretter kontakt mot forsikringsselskap og forberedelse av hjemtransport.

At legen som tok i mot i Celje, var ansvarlig for prosedyrene for nakkeskadde i trafikken i

Slovenia, professoren i Ljubljana var ypperlig og at medisinsk kompetanse i Odd Mjåland var medbrakt, kan Johansen nesten ikke få prise seg lykkelig nok over.

Med en gips som nærmest dekket hele overkroppen og var så oppsiktsvekkende at legene hjemme bare hadde hørt om den og ville la seg avbilde sammen med 46-åringen, synes han er festlig.

Johansen har etter nøye vurderinger sluppet operasjon av bruddet og har fantastisk fremgang og en driv han trolig kan takke sitt gode humør for. Men senskader finnes det ingen forsikringer mot.

- Men man velger hvordan slike ting takles. Jeg har fått testet psyken og vært positiv hele veien. Derfor har jeg også fått denne sjansen. Legen i Celje har jeg kontakt med og han passer

sykkelen min, mens flygeren på ambulansflyet og jeg skal på fottur i alpen. Ellers tenker jeg meg også tilbake på sykkelsetet. Han droppet smertestillende etter relativt kort tid for å kjenne etter hvor terskelen for bevegelse går og er i god oppretning, men altså ørlite skjev.

- Skjev og funksjonell! Gjentar Johansen med et smil.

Følelsen over fortsatt å kunne dele livet med familien og fortsette arbeidet med Sound of Happiness er hans store glede og lørdag er han med å åpne Café i Særklasse i Kongensgate 35 sammen med gruppen.

- Kom mellom 12 og 16. En fast inntekt på kafedriften kan være med å holde Sound of Happiness med trygg økonomi, oppfordrer han.

Selv fikk han feste med John Paul Jones, Led Zeppelin-bassist, under Punkt Festivalen.

- Da vet du at du er heldig og tilbake til livet. Ulykken i mai kjennes langt unna og jeg er en heldig mann, reflekterer Johansen.

Christian Stavik
christian@kristiansandavis.no
Telefon 48 12 20 81

Fakta

Erling Johansen

- ALDER: 46
- SIVIL STATUS: Gift med Abresha, tre barn: Rina (18), Lilly Leana (10) og Zara Theresa (4,5)
- YRKE: Forretningsmann, arbeidende styreleder i Sound of Happiness og konsul for Latvia.

LYST TIL Å SLUTTE?

Ta kontakt for informasjon om røykesluttkurs.

FLEKKEFJORD

Kursleder Tone Irene Moen: 911 96 330

KRISTIANSAND

Kursleder Eli Stålesen. Påmelding til Stine Sagen, Folkehelse Kristiansand: 901 15 094

KVINSDAL

Kursleder Sverre Årstøl: 954 57 228

SØRLANDET SYKEHUS

Kursledere: Ruth Slettan og Dagmar Lia
Påmelding til Kate: 38 03 85 52

Røyketelefonen 800 400 85 www.slutta.no